

noget Stridssemne, men tværtimod et Fredens Emne, jeg vil udtale mig om, og, ihvorvel jeg kunde have været fristet til at holde mig tilbage, netop fordi hvad jeg vil omtale, er Smaaafgøer ved Siden af den store, der her foreligger, har jeg dog meent, at de Sager, jeg vil omtale — det er nogle ganske enkelte — have Krav paa Opmærksomhed, i alt Fald for de Manges Vedkommende udenfor Salen, hvem de kunne interessere. Jeg skal da først udtale mig om, hvad der i Betænkningen er anført under Nr. 46. Der findes under dette Nummer i Betænkningen en Oplysning om, hvormange Børn der er kommet ind paa Baisenshuset baade fra Kjøbenhavn og fra Provindserne. Det er et overmaade lille Antal, men jeg troer, at det noget har sin Grund i, at man ikke ude paa Landet veed rigtig Bessed om, at saadanne Pladser overhovedet eksistere, og jeg tør haabe, at den høitærede Minister vil sørge for, at det bliver bedre bekendt. Dette var det Første, jeg havde at sige, men hvad jeg dernæst maa lægge Hovedvægten paa, er, at jeg overhovedet troer, at det ikke, som allerede udtalt her for en anden Stiftelses Vedkommende, er heldigt at drage Børn fra Provindserne herind, og da det er bekendt, at der i Provindserne er opstaaet flere Asyls — jeg veed, at der f. Ex. er et i Syen, som kæmper en Strid ikke ganske uden Held — kunde det ikke være afveien at udtale, at det vilde være hensigtsmæssigt, at Pengene fordeles ude paa Landet til saadanne Asyls, istedetfor at trække Børnene herind til Kjøbenhavn. Jeg kommer nu til det Sidste, jeg vil omtale, med Hensyn til denne Post, det er den Maade, hvorpaa Baisenshuset benytter sit Bibelmonopol og Baisenshusets Bestyrelses Forhold overhovedet til det brittiske Bibelselskab. Det vil erindres, at den høitærede Justitsminister ifjor, da Striden ligeledes var brændende imellem Baisenshuset og det brittiske Bibelselskab, udtalte sig meget velvilligt ligeoverfor det sidstnævnte Selskab, og han sluttede med at sige til den ærede Folkethingsmand for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen), at det syntes at være undgaaet dennes Opmærksomhed, at Baisenshuset nu stod paa den allerbedste Fod med det brittiske Bibelselskab,

idet der var gjort en meget stor Bestilling hos Baisenshuset fra bemeldte Selskabs Side samt truffet en Overeenskomst, hvorved Uoverensstemmelseerne vare hævede. Alt var saaledes overhovedet nu paa den bedste Fod, og Justitsministeren haabede, at dette skulde vedblive, ligesom han udtalte, at han nærede de allerbedste Højelsener for det nævnte Selskab. Dette var vistnok meget rigtigt for den ærede Justitsministers Vedkommende, men har man troet, at det ogsaa var Tilfældet med Baisenshuset, har man taget mærkelig fejl. Man seer af en Klage, der er indkommen fra Agenten for det nævnte Selskab, at Overeenskomsten har bestaaet i, at Curatelet har afflaaet at møde ethvert Skridt til Førsønning og vægret sig ved at give nogenomhelst Sikkerhed for Opfyldelsen af den indgaaede Contract. Man seer tillige, at det overhovedet er formeent at sælge norske Bibles; ja, at det endog er formeent at sende dem op til Bilandene, til Færøerne, og selv derhen udstrækker altsaa Baisenshuset sin veldgjørende Virksomhed. Da jeg saae alt dette, tænkte jeg i Begyndelsen, om det ikke vilde være bedst at stille et Vædringsforslag om at stryge de 1,300 Rd.; men da jeg efterfaaede de ældre Forhandlinger og navnlig saae, at det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds tidligere havde stillet Forslag derom, men at det da var blevet oplyst af Fundatsen, at Summen var tilstaaet Baisenshuset indtil Verdens Ende — oprindeligt var den 2,000 Rd. — kan jeg ikke nægte, at jeg blev noget forfærdet ved at stille Vædringsforslag om, at denne Sum skulde udgaae. Jeg vil ogsaa haabe, at den høitærede Minister vil kunne give et saa tilfredsstillende Svar, at man ikke til 3die Behandling skal see sig om for at blive saamange Medlemmer, som ere nødvendige, for at kunne stille Forslag om at stryge de 1,300 Rd. Lad os erindre, hvad det nævnte Selskab egentlig har gjort. Det har opoffret mindst 150,000 Rd. paa Danmark i en Række af meget faa Aar, og endvidere har det her udbredt over 200,000 hellige Skrifter. Hvorledes var Tilstanden, før det brittiske Selskab begyndte sin Virksomhed? Den var i Grunden saaledes, at de hellige Skrifter, i alt Fald Bibelen, var en meget stor Sjeldenhed i et Huns. Vel have